

De Ster.

Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

„En dit Evangelie des koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot
eene getuigenis allen volkeren; en dan zal het einde komen.” MATTH. 24: 14.

No. 2.	Abonnementsprijs per jaar:	1e Jaargang
1 JULI.	Nederland 90 cts., Amerika \$ -50.	1896.

De verderfelijkerheid van het kwaadspreken.

(Vervolg van blz. 7.)

„Wel,” zeide ik, „vergeet niet te bidden, de vergaderingen bij te wonen, uw tiende te betalen; vergeet niet uwen plicht in de Kerk, en wanneer gij geroepen wordt om te gaan of te vertoeven, hoe het ook zij, gehoorzaam met blijdschap aan de roeping, houd uwe wapenrusting aan en zie toe, dat gij blinkt; „want,” zeide ik, „gij zult vinden, dat er wel zooveel te doen is hier, als gij in de wereld hebt gevonden om te doen. „Daar is zulk eene groote zending te volbrengen hier in Zion als in de zuidelijke Staten, of in de noordelijke Staten, of in Europa, of op de eilanden der zee; en er is zelfs meer noodzakelijkheid, dat dat zendingswerk hier gedaan wordt dan op andere plaatsen buitenslands. Wanneer ik een jonge man den naam van God hoor lasteren, gelijk dikwerf het geval is; wanneer ik verneem, dat een jonge man zich met zekere slechte kameraden ophoudt; wanneer ik hem zie rooken of den Sabbathdag schenden of eenig deel van het Evangelie, hetwelk behoort tot de rechtvaardigmaking der menschen, en waarin het verschil bestaat tusschen een Heilige der laatste dagen en een zondaar der laatste dagen; wanneer ik mannen, die leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen zijn, of voorgeven te zijn, of kinderen van ouders, welke het Evangelie in vreemde landen aannamen en hunne tehuizen verlieten door liefde voor het Evangelie, deze dingen zie doen, word ik tot de overtuiging gebracht, dat er hier een werk te verrichten is van zooveel gewicht, als hetgeen dat kan gedaan worden door mannen tot de natiën der aarde te zenden, om het Evangelie te verkondigen. Wanneer ik jonge mannen of oude

mannen — het maakt geen verschil — zie staan om laster, verkeerde voorstelling en onwaarheid van Gods gezalfde dienst-knechten aan te nemen, op te eten en onder hunne tongen te rollen als een lekker iets en het liefhebben, ik moet bekennen, dat het hier zoo noodig is te werken als ergens in de wereld. Wanneer ik jonge mannen bedwelmd zie en zich ophouden in kroegen en dergelijke plaatsen, zoo zeg ik, dat hervorming noodig is, en dat zendingswerk noodig is en dat behoefte grooter is hier dan elders, omreden dit het land van Zion is, de vergaderplaats van het volk des Heeren, alwaar Hij Zijne kinderen thans vergadert; hier is het, waar Hij ze gelegerd heeft, hier is het waar Hij ze opvoedt en bewaard heeft totdat zij in aanzien voor de wereld zijn gekomen, daarom zouden deze slechtheden hier in het geheel niet bestaan. 't Is hier, dat God besloot, dat wij eene heilige stad zouden bouwen, dat wij een rechtvaardig volk zouden verzamelen, dat de ouders de kinderen in rechtvaardigheid zouden onderwijzen, en hun een voorbeeld zouden geven hetwelk zij niet zouden kunnen veronachtzamen of tegengaan zonder het mishagen des Allerhoogsten te ondervinden. Hier moesten wij reinheid, onschuld, alles wat schoon en goed is bij de menschen verwachten; betrouwbaarheid en eer zouden hier vertegenwoordigd zijn en de reinere, de betere en de edelere eigenschappen onder de menschen zouden hier hun tehuis hebben. Daarom, wanneer ik van deze dingen tot u spreek, en wanneer gij juist het tegenovergestelde daarvan ziet, wanneer gij datgene ziet, wat verlagend, wat kwaad is en wat kwaad heeft in zijne uitwerkselen, wij kunnen niet anders dan in onze gedachten datgene te vergelijken, wat is, met datgene, dat moest wezen, datgene wat wij moesten zien en waarvan wij niet zooveel zien, als wij moesten zien. Men zoude niet toornig worden over zijnen buurman, zonder oorzaak, en hij moest in het geheel niet toornig worden. Zelfs als er oorzaak tot toorn bestaat, zou men zichzelve toch moeten bedwingen en niet toegeven aan zulke gevoelens. Het is toorn, welke ons tot haat, tot twist, tot strijd en geweld leidt. Toorn geeft even zoo goed aanleiding tot den oorlog onder menschen, als onder natiën, tusschen man en vrouw, ouders en kinderen, en bureu. Het is door het toegeven aan toorn en het opvolgen der neigingen van onze zwakke natuur, in plaats van die te overwinnen, dat aanleiding ontstaat tot moord, terwijl wij in onze ziel moesten zeggen: „Laat God rechter zijn tusschen mij en u, laat Hem het oordeel vellen en indien gij mij kwaad hebt gedaan, ik zal het geenszins met kwaad vergelden.” Welke goede uitslagen levert het vergelden van het kwade met het kwade? of van het verkeerde met het verkeerde? Indien men een euvel in het leven heeft geroepen, er bestaat gewis één euvel; maar indien de persoon, tegen wien het kwade werd bedacht, ook zoo handelt, zijn er twee verkeerdheden begaan en het eerste euvel wordt niet verbeterd door het tweede. De wereld wordt niet beter door het vermenigvuldigen van het kwade. Doch daarentegen wordt ze veel verbeterd door

het verkeerde te verkleinen en het kwade te overwinnen, door slechtheid onder de voeten te plaatsen en te verrijzen boven de slechte neigingen der menschelijke natuur en datgene wat edel, goddelijk, rein en heilig is, na te jagen.

Toen ik nog een kleine jongen was, leerde mij mijne moeder den Bijbel te lezen, en een gedeelte daarvan leerde ik van buiten, doch daar is zoo langen tijd over heen gegaan, dat ik het haast vergeten ben. Ik wensch enkele woorden te lezen. De Heere geeft zekere geboden, (de bekende bergrede) en geeft ze op zulkdanige wijze, als er geen mensch ooit voor of na dien tijd heeft kunnen uitspreken. Zij waren nooit door een sterfelijk mensch gesproken, en zijn door zeer vele menschen nog nooit volbracht, daarom is er voor ons zeer veel ruimte voor vooruitgang. Ten eerste zeide Hij:

„Zelig zijn de armen van geest, want hunner is het koninkrijk der hemelen. Zelig zijn die treuren, want zij zullen vertroost worden. Zelig zijn de zuchtmoedigen, want zij zullen het aardrijk beëerven. Zelig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.”

In het boek van Mormon staat het een beetje anders.

„Zelig zijn degenen, die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen met den Heiligen Geest vervuld worden.”

Wie is er die hongert en dorst naar gerechtigheid? Zien wij niet dikwijls velen, die dorsten naar de ongerechtigheid, die hongeren en dorsten naar de verzadiging der wellusten des vleesches, of de aardsche neigingen van den gevallen mensch? Is het niet over het algemeen gemakkelijker, menschen te vinden, die hongeren en dorsten naar deze dingen, dan zulke, die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid? Het spijt mij om het te moeten bekennen, en daarom bestaat noodzakelijkheid van zendingswerk, onder de Heiligen der laatste dagen. Ik belijd voor u en mijn hemelschen Vader, dat ik deze leering niet volbreng, gelijk ik dat zou moeten doen. Ik moest het doen en wanneer de Geest des Heeren op mij rust, kan ik zien, hoe dat ik het kan en moest volbrengen. Wanneer ik alleen gelaten word en iemand mij op eene wang slaat, dan gevoel ik neiging, hem op eene andere te slaan. De menschelijke natuur komt in mij op, zoowel als in anderen. Doch Gode zij dank, tot heden ben ik in staat geweest geweldige handen van anderen af te houden, en ik heb dikwijls gevoeld om ernstiglijk te hongeren en te dorsten naar gerechtigheid. (Spreker ging voort met het lezen van de bergrede van Matth. 5:7-25 en hield bij het 25ste vers stil.)

„Wees haastelijk welgezind tegen uwe wederpartij terwijl gij nog met hem op den weg zijt; opdat de wederpartij niet misschien u den rechter overlevere en gij in de gevangenis geworpen wordt.

Er is een beginsel hierin opgesloten. Dit moet niet precies in den letterlijken zin opgevat worden, want het voor den rechter brengen en overleveren aan den ambtenaar zijn kleinigheden in vergelijking hiermede. Dit spreekt van het Evangelie, van de beginselen der waarheid, welke het leven en karakter en de handelingen en gedachten

der menschen zouden doordringen. God is rechter en indien wij aan Hem overgeleverd zijn, zullen wij in de gevangenis overgeleverd en veroemd worden en „zullen daar geenszins uitkomen, totdat wij den laatsten penning betaald hebben.” Het is geen fabel en wij zouden het als Heiligen der laatste dagen verstaan.

„Gij hebt gehoord, dat van de Ouden gezegd is: Gij zult geen overspel doen. Maar Ik zegge u, dat zoo wie eene vrouw aanziet om haar te begeeren, die heeft reeds overspel in zijn hart met haar gedaan.”

Wat is de beteekenis dezer woorden? Ik veronderstel, dat wij ze allen verstaan. Beteekenen ze, dat een iegelijk man, die eene vrouw aanziet met liefde, eer en achting voor hare deugd, of om hare schoonheid, hare bekoorlijkheid, overspel in zijn hart doet? Beteekenen ze, dat hij, die eene reine vrouw met vertrouwen, bewondering en blijdschap in zijn hart aanziet, overspel doet? Neen, het is de wellust in het hart van hem, die het vrouwelijke geslacht aanziet, met het vaste voornemen, om, zoo hij de macht had, de daad te doen; of indien het voor hem mogelijk ware, om zulks te doen, dat zijn geweten hem niet zoude weerhouden, en zegt, „ik zou, als ik kon, de daad begaan, geef mij de gelegenheid maar en ik zal dat kwade verrichten.”

Om het vrouwelijke geslacht met deze gevoelens in het hart aan te zien, met geen vreeze voor God, noch schrik van het kwade — de duivelsche wellusten en begeerten des harten latende bot vieren — dat is overspel in het hart en de man, welke dat gevoel heeft is zoo schuldig in de oogen van God, als of hij werkelijk overspel had gedaan. Waarom? Omdat God in het hart ziet. Die mensch is schuldig aan de overtreding, omreden hij de vrouw heeft aangezien en gezegd: „dat zij onteerd zou worden.” Hij heeft in zijn hart gezegd: „Ik wil, en kan ik het doen, ik zal haar schenden.” Het is deze wellust, welke de Heere veroemt. Maar in het verlangen van den rechtvaardigen man, voor den vrede en het welzijn van het schoone geslacht, is geen kwaad. Mannen kunnen op vrouwen zien en hen wegens hunne schoonheid en beminnelijkheid bewonderen, niet alleen om hun uiterlijk, maar wegens de reinheid en beminnelijkheid van hun karakter. Hij mag hen bijna tot aanbidding bewonderen, en daarin is geen kwaad. In tegendeel, want hij zoude zeggen: „Ik zou liever mijn leven laten nemen, dan haar te onteeren, ik zou alles opofferen tot hare verdediging.” Dat zouden de gevoelens van een rechtvaardig man wezen; maar de lust, welke in het hart van den onrechtvaardigen man is, dat is hetgene, waardoor hij overspel in het hart doet; de lust in het hart van de onrechtvaardige vrouw, welke in dienzelfden zin op een man ziet, is aan dezelfde misdaad schuldig, want de grenzen van het geweten zijn verbroken en de ziel is open tot lust naar kwaad om hetzelfde te doen, wanneer er zich eene gelegenheid voor aanbiedt. Dit wordt door het Woord van God bevestigd, want: „te weten wat goed is en het niet te doen, is zonde.” Wij weten wat goed is, daarom, als wij het niet doen, begaan wij zonde.

Terwijl gisteren een heer mij zekere handelingen van menschen als ondankbaar beschreef, zeide hij tot mij, dat hij veel voor menschen gedaan had en dat hij in de meeste gevallen geen dank daarvoor had ingeogst, daardoor was hij tot het punt gekomen, waar hij niet meer gevoelde, iemand een dienst te bewijzen, omdat er geen dankbaarheid voor was. Ik zeide tot hem: „Mijn vriend, hebt gij nooit de woorden van het goede boek gelezen:

„Indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat loon hebt gij?“ of „indien gij uwe broeders alleen groet, wat doet gij boven anderen? Doen ook niet de tollenaars alzoo?“

„Och,“ zeide hij, „dat is alles maar gekheid, ik heb reeds zeer veel daarvan gehoord;“ en deze man was een Mormoon, of liever, geeft voor het te zijn en zelfs een zeer rechtvaardige, een die op de meeste menschen zoude nederzien, zonder onderscheid hoe hoog of hoe laag zij in de kerk mogen zijn. Indien hij heden avond hier is, zal hij hooren, wat ik over hem te zeggen heb. Na de voorafgaande verzen gelezen te hebben, zeide de spreker:

„Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: gij zult uwen naaste liefhebben en uwen vijand zult gij haten. Maar Ik zeg u: Hebt uwe vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; doet wel, degenen, die u haten; en bidt voor dezenen, die u geweld doen en die u vervolgen; opdat gij moogt kinde en zijn uws Vaders, die in de hemelen is; want Hij doet Zijne zoon opgaan over hoopen en goeden, en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Want, indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat loon hebt gij? Doen ook niet de tollenaars hetzelfde? En indien gij uwe broeders alleen groet, wat doet gij boven anderen? Doen ook niet de tollenaars alzoo? Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.“

Ongeloovigen hebben gezegd, dat Christus geen gewone man was. NAPOLEON zeide, dat hij de eigenschappen des menschen kende en dat Jezus Christus geen gewoon mensch was. Zeg mij, indien gij kunt, waar er op de oppervlakte der aarde een man of eene vrouw is, welke in overeenstemming met deze leeringen van Christus leeft. Ik weet, dat het mijn plicht is, om het te doen; en ik zoude het moeten doen, maar indien ik het niet doe, is het niet, omdat ik het niet wensch te doen, maar omreden het kwade, dat in mij is, opkomt, iets zich meester van mij maakt en mij tot de gewone gelijkheid naar beneden brengt. Het is niet, omdat ik niet weet, dat het goed is om het te doen, maar omdat ik sterfelijk en aan zonden onderhevig ben. Wanneer gij mij eenige van deze wetten ziet overtreden, zal ik u met geheel mijn hart danken, indien gij tot mij komt en zegt: „JOSEPH, gij overtreedt de wet van God.“ Wanneer ik overtreed, wensch ik op mijn plaats gebracht te worden. Ik zou liever op de rechte baan willen zijn, het pad der rechtvaardigheid bewandelende, dan de gunst der wereld te genieten en een zondaar te zijn, onwetend in betrekking tot de wetten van God. Het zoude veel beter voor mij zijn, geheel mijn leven in armoede en wereldsche rampen door te brengen, met God tot mijn vriend, waarheid aan mijne zijde en rechtvaardigheid tot fundament, dan alle rijkdommen der wereld tot mijnen dienst te hebben en een zondaar te zijn en de wereld meer dan God lief te hebben.

Ik zal mij tot een anderen bijbeltekst wenden, welke betrek-

king tot dit onderwerp heeft: „En zie, daar kwam een jongeling tot Hem en zeide tot Hem:

„Goede Meester! wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe? En Hij zeide tot hem: Wat noemt gij mij goed? niemand is goed dan Eén, namelijk God. Doch wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden. Hij zeide tot Hem: Welke? En Jezus zeide: Deze: gij zult niet dooden; gij zult geen overspel doen; gij zult geene valsche getuigenis geven. Eer uwen vader en uwe moeder; en gij zult uwen naaste liefhebben als u zelve. De jongeling zeide tot Hem: Alle deze dingen heb ik onderhouden van mijne jonkheid af; wat ontbreekt mij nog?”

Nu, dit was zeer veel gezegd. „Alle deze dingen heb ik onderhouden van mijne jonkheid af.” — Ik heb niet gedood, ik heb geen overspel gedaan, ik heb niet gestolen, ik heb mij niet toegeëigend hetgeen mij niet toebehoorde, ik heb mijn naaste liefgehad als mijzelven, ik heb mijn vader en mijne moeder geëerd.” Is dit niet veel gezegd? Dit samengenomen, is meer, vrees ik, dan eenig van ons kan zeggen, en nochtans, beled deze man, voor den Heer, dat hij deze groote geboden Gods niet overtreden had en dat hij zijn naaste lief had gehad als zich-zelven. „Nu,” zeide hij: „wat ontbreekt mij nog?” Daar ontbrak nog iets anders, want niettegenstaande hij alle geboden Gods had onderhouden en volgens zijne eigene schatting rechtvaardig in de oogen des Heeren was, zoo was er toch nog iets ontbrekende. Jezus zeide tot hem:

„Zoo gij wilt volmaakt zijn, ga henen, verkoop, wat gij hebt, en geef het den armen, en gij zult eenen schat hebben in den hemel; en kom herwaarts en volg mij,”

Maar toen de jongeling dit woord hoorde, ging hij bedroefd weg, want hij had vele goederen. Wat was er met dezen jongeling? Verhinderden zijne goederen hem? Jezus zeide tot zijne discipelen:

„Voorwaar ik zeg u, dat een rijke bezwaarlijk in het koninkrijk der hemelen zal ingaan. En wederom zeg ik u: het is lichter dat een kermel ga door het oog van eene naald, dan dat een rijke inga, in het koninkrijk Gods.”

De vraag is: wat is het, dat een rijken man kan verhinderen het Koninkrijk Gods in te gaan? Is het 't geld, hetwelk de wortel van alle kwaad is? Neen, dat is de moeilijkheid in het geheel niet. Een man kan bezitter van millioenen, van rijkdommen wezen en toch kunnen de poorten des hemels open voor hem zijn, als voor den bedelaar, die door de straten loopt. Het Koninkrijk der hemelen is zoo toegankelijk voor den eenen als voor den anderen. Maar wat is het dan? Het is *de liefde voor het geld*, welke de wortel van al het kwade is; het is de liefde voor de rijkdommen, welke den mensch verhindert het Koninkrijk Gods in te gaan, — niet de rijkdommen, niet het geld. U moogt zoo veel daarvan bezitten als u wilt, als u het in rechtvaardigheid bezit en in rechtvaardigheid gebruikt, uw hart er niet aan hangt, noch het tot uw God maakt, het niet aanbidt, noch uwe hoop daarop grondvest, zoo kunt gij juist zoo vrij het Koninkrijk Gods ingaan, als een man, die geenen penning bezit. Dat is de groote les, die Christus probeerde dezen jongeling te leeren, want hem ontbrak deze kennis van het Evangelie. Hij had zijne goederen te lief en ging bedroefd weg, toen Jezus hem op de proef stelde.

„Ga henen, verkoop wat gij hebt, en geef het den armen en gij zult eenen schat hebbén in den hemel.” Ik zoude liever arm zijn en de kennis van het Evangelie bezitten en recht doen, dan de geheele wereld bezitten en gebrek aan de kennis van God te hebben. Ik zoude duizendmaal liever rijkdommen bezitten zonder de liefde tot hen, dan een arme man te zijn en den dollar zoo lief te hebben, dat ik God daardoor zou vergeten; want er zijn vele arme menschen welke den dollar zóó liefhebben, dat zij God niet daardoor kunnen zien, en hunne zielen van het verderf kunnen redden en zij zullen God, hunnen godsdienst, de waarheid, hunnen broeder en het Evangelie voor een dollar, voor politiek of voor andere nietswaardige dingen, die niet eens zooveel wegen als eene veer, in de groote zending der menschen in de wereld, offeren. Ik wensch dat niet voor mij en de mijnen. Wat mij en mijn huis betreft, laat ons den Heere dienen en Hem liefhebben boven alle andere dingen, boven naaste, boven vader en moeder, broeder of zuster, vrouw of kinderen, huis of akker. En tenzij, dat ik God kan liefhebben, met geheel mijn hart — hetwelk het grootste gebod van God aan de menschen is — zal ik niet slagen, mijn zending op aarde te vervullen. Indien mijn oog op het doel is gevestigd en ik in het schip Zion blijf en niet te dikwerf over boord val, kan ik verwachten, eenmaal in de toekomst, de volheid van de heerlijkheid Gods te bereiken en eene kroon te beërven, welke voor de rechtvaardigen is weggelegd, mits dat ik gerechtigheid wensch en met alle mijne macht strijd, om de overwinning te behalen. Ik hoop, dat dit ook het lot van u allen zal zijn. Voor dit doel zijn wij hier naar Zion gekomen en om deze reden, bidden wij in onze families 's morgens en 's avonds. Om deze reden vragen wij de zegeningen Gods op onze tijdelijke en geestelijke aangelegenheden, en wij zijn hier om gerechtigheid op de aarde op te richten en wij zullen voorspoedig zijn, eveneens al degenen, welke getrouw zullen zijn tot aan het einde. Dat God ons moge helpen, getrouw te zijn tot aan het einde onzer dagen, zelfs een iegelijk van ons, dat niemand in dezen grooten wedstrijd voor zaligheid en eeuwig leven op den weg moge vallen of struikelen, is mijn gebed in den naam van Jezus. AMEN.

Het volgende is een statistiek van de Zondagsscholen der Heiligen der laatste Dagen, zooals het op de „Deseret Sunday School Union” vergadering te *Salt Lake City* den 4 April 1896, voorgelezen werd.

Getal scholen 761; getal Zondagsschool-vergaderingen gehouden gedurende het laatste jaar 32,226; getal ambtenaars en leeraars 6508; getal ambtenaressen en leeraren 4303; totaal getal der ambtenaars en leeraars 10,811; gemiddeld bezoek der ambtenaars en leeraars 6216; getal mannelijke leerlingen 43,231; getal vrouwelijke leerlingen 44,551; totaal getal der leerlingen 87,782; gemiddeld bezoek der leerlingen 54,068; totaal getal der ambtenaars, leeraars en leerlingen 98,593; getal leerlingen in de lagere afdeling 33,584; getal leerlingen in de eerste middelbare afdeling 19,197; getal leerlingen in de tweede middelbare afdeling 15,846; getal leerlingen in de, hoogere afdeling 19,155. Dit toont eene toename aan van 6,617 tot het totaal der leden van het voorafgaand jaar.

De Sier.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

GEO. S. SPENCER, 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam.

„Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt”.

ORDEELT NIET.—De gedurige overtreding van dit gebod bewijst, hoe weinig men genegen is, zich aan wetten, welke eene heilzame tucht uitoefenen en welke in strijd zijn met de natuurlijke neigingen, te onderwerpen. En wij vreezen dan ook, dat dit grootendeels ontstaat door misverstand omtrent de gewichtige gevolgen, welke zulk eene overtreding met zich sleept en dat men de noodzakelijkheid van dit gebod niet zoo zeer inziet; dat is: men beschouwt b.v. den doop en de uiterlijke verordeningen der wet als onmisbaar, maar aan de wetten, welke zijn gegeven om het gedrag tegenover anderen in bijzonderheden te regelen en den mensch verder te brengen op den weg der volmaking, en waarvan de overtreding is zijn val, wordt door velen niet zooveel waarde gehecht.

De Heere leerde: „Zoo gij niet wordt als een kindeken, kunt gij het Koninkrijk Gods niet ingaan.” Een kind is nederig, ootmoedig, afhankelijk en is zeker geen rechter. Het uitspreken door den eenen mensch van een vonnis over een ander, roept twee verhoudingen in het leven: Rechter en gevonniste. De rechter: verhoogd, streng, bekleed met macht. De gevonniste: vernederd, met minder rechten en afhankelijk. De eene: de beschikker, de ander: degene, over wien beschikt wordt. Hij, die zichzelf opwerpt om vonnissen over anderen, of de handelwijzen of woorden van anderen uit te spreken, roept ook deze verhoudingen in het leven en is wel een rechter, is niet kinderlijk, nederig, ootmoedig of in dit geval, afhankelijk. Door dat opwerpen van zichzelf, treedt hij in de rechten des Heeren en bewijst, dat hij zichzelf beter acht dan den andere, die in zijne oogen een overtreder en zondaar is.

Niemand is gerechtvaardigd, wanneer hij zoo handelt en zijnen medemensch veroordeelt en hem vernedert en ergernis geeft. De Heere zegt: oordeelt niet. De Pharizeeër was met dezen geest van oordeel beziel, toen hij in den tempel ging en bad, zeggende: „O, God! Ik dank u, dat ik niet ben gelijk de andere menschen, roovers, onrechtvaardigen, overspelers, of ook gelijk deze tollenaar.” Hier was iemand, die zoo gewoon was, anderen te oordeelen, dat hij het zelfs niet in het heiligdom des Heeren kon laten, maar hij ging voor het aangezicht des Heeren en vertelde Hem, wat voor een mensch die tollenaar toch was. Hij werd daardoor niet gerechtvaardigd, maar openbaarde zijne eigene ongerechtigheid.

Zie, welk een groot verschil tusschen zijn gebed en: „Vergeef

ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren!”

Wanneer iemand van den geest dezes Pharizeeërs ontvangt en zichzelf opwerpt, om anderen te oordeelen, is hij niet bezielde met den geest van barmhartigheid en zaligheid en kan de zegeningen eens rechtvaardigen, of van iemand die waarlijk in zijn hart heeft: „Vader vergeef mij mijne schulden, gelijk ik ook vergeef mijnen schuldenaren,” onmogelijk ontvangen. Hij bewijst, dat hij de liefde van Christus niet bezit en is onbillijk in zijne eischen. Als men recht voor een spiegel staat, ziet men zichzelf, gaat men op zij, dan ziet men wellicht anderen, maar zichzelf niet meer. Zoo is het met iemand, die dezen geest bezit. Zoo lang als men de geboden Gods onderhoudt, is men barmhartig en heeft geen begeerte de handelingen van anderen, onrechtvaardig te veroordeelen, maar zoodra men van de rechtvaardigheid afwijkt, is men niet langer normaal. De Heere beschijft dit zeer juist:

„En wat ziet gij den splinter, die in het oog uws broeders is, maar den balk, die in uw oog is, merkt gij niet?” of, „hoe zult gij tot uwen broeder zeggen: Laat toe, dat ik den splinter uit uw oog uitdoe; en zie daar is een balk in uw oog? Gij geveinsden: werpt eerst den balk uit uw oog, en dan zult gij bezien, om den splinter uit uws broeders oog te doen.”

Deze geest schijnt de wonderlijke macht te bezitten, om den mensch ongevoelig te maken voor zijne eigene zwakheden en hem een bril te geven, om die van anderen te bezien.

Het is inderdaad een verkeerd en gewichtig iets, om anderen te oordeelen, en bovenal is het zoo, wanneer Heiligen der laatste Dagen dit doen en daardoor de rechtvaardige wetten Gods overtreden en de harten van anderen met droefheid vervullen.

Oneindig beter en wijzer is het, om barmhartig te zijn. De mensch oordeelt naar het aanzien en ziet door zijne eigen oogen. Menigmaal hebben zij, die door anderen geoordeeld werden, gelijk de tollenaar, eene overweldigende overtuiging en bewustzijn van hunne zwakheden en wenschen er van verlost te worden. En het is niet recht, wanneer de mensch, die de oorzaak van die zwakheden, aangenomen dat zij zwakheden zijn, niet kan weten, noch het verlangen des harten kent, noch weet uit welke bron of met welk een doel die handelwijzen van anderen voortkomen, zichzelf als rechter over dit opwerpt. De Pharizeeër had wellicht den tollenaar nooit eerder gezien, doch het was voldoende voor hem, om te weten, dat hij een tollenaar was.

De gevoelens van ootmoed, welke in het hart van den tollenaar waren, zouden een eer en versiering voor den Pharizeeër zijn geweest, maar helaas, ze waren vreemdelingen voor hem.

Gelijk alle ondeugden, neemt deze geest van oordeel in kracht en sterkte toe en maakt den mensch in plaats van barmhartig, hoogmoedig en hardvochtig en verheft hem tot verderfenis toe. Indien de Pharizeeër zelfs den troon van God durft naderen, om zich op zijne rechtvaardigheid te beroemen en aldaar anderen te veroordeelen, is het dan wonder, dat degenen, die zich aan dezen geest overgeven, zoover komen, dat soms de leiders der Kerk en

anderen, die in autoriteit zijn, niet van hun oordeel verschoond blijven, doch niet die dienstknechten, maar God, want men oordeelt de knechten niet, maar God, die door hen werkt.

Men kan niet altijd den wil des Heeren, door Zijne dienstknechten geopenbaard, doorgronden en althans niet, als men zelf niet recht is, maar de belofte is gegeven, dat men zal weten of de leer uit God is of van den mensch, en er is geene verontschuldiging voor hem, die in de duisternis is en blijft en het hooger licht, als het komt, niet verstaat. Het is niet raadzaam om knechten des Heeren te veroordeelen en hen te meten naar ons licht en gerechtigheid, want zodoende zullen wij onder het misnoegen des Heeren komen en wellicht onze eigene ongerechtigheid en duisternis openbaren, „uit de volheid des harten, spreekt de mond.” Zeker is het verkeerd, wanneer men zich verstout, het priesterschap in lichtvaardigheid te oordeelen en te meenen, dat zij, die ambten, groote of kleine in de Kerk van Christus bekleeden, deze gebruiken, om persoonlijke doeleinden te bereiken.

Men verplaatst zich hierdoor buiten de mogelijkheid om door geloof, want het bestaat niet waar twijfel is, iets goeds door de leeringen, verordeningen of bedieningen, van die knechten te ontvangen. De Heere gedooft geene onrechtvaardigheid in zijne knechten. David werd niet gerechtvaardigd in zijne overtreding. De Koning Saul verloor zijn koninkrijk en de gunst des Heeren. Het huis van Elie werd uitgeroeid en Mozes, die groote man Gods werd, omdat hij de eer van een zekere handeling niet aan den Heere toeschreef, maar voor zichzelf nam, het voorrecht, om in het beloofde land in te gaan, ontzegd.

De profeet Jozef Smith zeide: De mensch, welke opstaat om anderen te oordeelen en oorzaak te vinden tegen de gemeente, zeggende, dat zij verkeerd zijn, is op den breeden weg tot afval en tenzij hij zich bekeert, zal hij afvallen.

Er staat geschreven: „Oordeelt niet naar het aanzien, maar oordeelt een rechtvaardig oordeel.” Maar waar roepingen in de Kerk en inzettingen Gods onder leiding van Gods Geest het niet noodzakelijk maken, om als rechters op te treden, zouden deze dingen, daar wij allen foutief en onvolmaakt zijn, een waarschuwing voor ons wezen, om niemand, zelfs in gedachten niet, onder welke omstandigheden ook, te veroordeelen en moest het voldoende zijn, ons over te halen, het oordeel aan den Heere over te laten. Hij is rechtvaardig en zal een iegelijk vergelden naar zijne werken. De Geest is gekomen, om de Wereld te overtuigen van oordeel. Laat ons het gebod of liever de wet en de straf nog eens nagaan. Hij zegt: *Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt*, want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden en met welke mate gij meet, zal u gemeten worden.

En nu ziet, is de beteekenis van het woord herstelling om iets van eenen natuurlijke staat te brengen en in eenen onnatuurlijken staat te plaatsen, of om het in eenen staat te plaatsen in tegenoverstelling van zijne natuur?

O, mijn zoon, dit is zoo niet; maar de beteekenis van het woord herstelling is: wederom te brengen kwaad voor kwaad; wellust voor wellust; duivel voor duivel; goed,

voor datgene wat goed is; rechtvaardigheid voor dat, wat rechtvaardigheid is; recht voor datgene, wat recht is; barmhartigheid voor datgene, hetwelk barmhartigheid is.

Daarom, mijn zoon, tracht barmhartig te zijn jegens uwe broeders; handelt recht, oordeelt rechtvaardig en doet voortdurend goed; en indien gij al deze dingen doet, zult gij uw loon ontvangen; ja, gij zult wederom barmhartigheid aan u hersteld hebben; gij zult wederom gerechtigheid aan u hersteld hebben; gij zult wederom een rechtvaardig oordeel aan u hersteld hebben; en gij zult wederom goedheid aan u hersteld hebben.

Want, datgene, wat gij uitzendt, zal wederom tot u komen; daarom het woord herstelling verdoemt den zondaar meer en rechtvaardigt hem in geen deele. (Alma 41.)

Vreeselijk is het te vallen in de handen des levenden Gods. Vreeselijk inderdaad zal het zijn voor hem, die oordeelt en deze groote zonde niet laat.

Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.

X Conferentie der Nederlandsche Zending,

De groote halfjaarlijksche Conferentie der Nederlandsche Zending van de Heiligen der laatste Dagen, werd op den 7en Juni 1896 te Rotterdam, linker-Rottekade 73, gehouden. Het aantal bezoekers was grooter dan ooit te voren.

Apostel A. H. LUND, President der Europeesche Zending, B. R. ELDRIDGE, President der Londensche Zending en alle Zendingen, uitgezonderd Ouderling J. B. RIPPLINGER, waren aanwezig.

Ongeveer 70 broeders en zusters waren uit andere plaatsen overgekomen om met het brood des levens gevoed te worden en deel te nemen aan de algemeene vreugde.

Er werden drie vergaderingen gehouden, waarin de Geest des Heeren in ruime mate genoten werd. Geen zitplaats bleef onbezet en zelfs moesten enkelen zich met staanplaatsen vergenoegen.

De sprekers in de vergadering, die 's morgens om 10 uur geopend werd, waren de Ouderlingen: R. E. BEIMA, Amsterdam; J. J. DE BRIJ, Rotterdam en M. BARTON, Arnhem; en de Zendelingen: A. W. C. LAU KEILHOLZ; D. J. NIJVELD; R. JANS, President B. R. ELDRIDGE en B. A. DENKERS.

Des middags spraken de Zendelingen F. PIEPER; A. v. D. GRAAFF H. v. BRAAK; K. JONGSMA en President A. H. LUND. Deze laatste wees de Heiligen voornamelijk op de groote kracht, die in het vasten en bidden is en staaft dit door voorbeelden uit deze bedeeing.

Op de avondvergadering werd het Avondmaal bediend door F. PIEPER en K. JONGSMA; vervolgens spraken de Zendelingen W. D. BINGHAM; H. KOLDEWIJN; W. J. DE BRIJ; G. J. KRUITBOSCH en President GEO. S. SPENCER.

President A. H. LUND voegde enkele woorden in het Hollandsch daaraan toe tot groote vreugde en blijdschap der Heiligen.

Op de middagvergadering werden de autoriteiten der Kerk en der Europeesche Zending door de Heiligen in hunne roeping erkend en de belofte om hen te ondersteunen, afgelegd, alsmede: Ouderling GEO. S. SPENCER als President der Nederlandsche Zending

en de Zendingen, in de verschillende arbeidsvelden hen aangewezen: nl. A. W. C. LAU KEILHOLZ en K. JONGSMA Groningen; D. J. NIJVELD en B. A. DENKERS Arnhem; W. D. BINGHAM, H. KOLDEWIJN en G. J. KRUITBOSCH Amsterdam; W. J. DE BRIJ en H. v. BRAAK Dordrecht; R. JANS en A. v. D. GRAAFF Rotterdam, en J. B. RIPPLINGER en F. PIEPER België.

President GEO. S. SPENCER las de statistiek en het verslag der Zendingen van de laatste 6 maanden, eindigende met 1 Juni '96, voor: Zeventigers 11, Ouderlingen 26, Priesters 23, Leeraars 35, Diakenen 17 en Leden 554. Te samen 666.

Tractaten uitgegeven en teruggehaald 11817, uitgeleend 125, verkocht 220. Boeken uitgegeven en teruggehaald 1205, uitgeleend 101, verkocht 35. Vergaderingen gehouden 519. Conferenties met vrienden over het Evangelie 1099; gedoopt 61; geëmigreerd 6; afgesneden 12; overleden 3. Er zijn nog 17 gedoopt, welke in dit verslag niet opgenomen zijn.

Maandagmorgen om 10 uur kwamen de Zendingen in Priestervergadering te zamen, gaven verslag over hunne werkzaamheden en ontvingen aanmoedigende woorden en raadgevingen van President GEO. S. SPENCER en Apostel A. H. LUND.

Opmerking: De toespraken van Apostel LUND en Pres. ELDRIDGE werden in het Engelsch gehouden en vertaald door F. PIEPER.

De Zending hier en elders.

Ouderling P. SUNDWALL, President der Skandinavische Zending zegt in eenen brief, gericht aan „the Millenial Star”, gedateerd:

STOKHOLM, den 21 Mei '96.

„We hebben onlangs onze Conferentie hier te Stockholm gehouden. De vergaderingen werden zeer goed bijgewoond, en wij vinden, dat onze vergaderplaats te klein wordt. Wij hebben dezen keer geen ruimte genoeg gehad om allen, die verlangend waren de vergadering bij te wonen, te plaatsen. Zondagavond keerden verscheidenen terug, die niet eens toegang konden krijgen, daar onze zaal, de trap en aangrenzende kamers stampvol waren. De verslagen zijn aanmoedigend en het werk des Heeren in dit gedeelte der Zending gaat vooruit. Gedurende de wintermaanden zijn er 75 personen gedoopt. Hier, alsook in Christiania, is de zielenoogst gedurende de wintermaanden overvloediger geweest dan voor eenige jaren in hetzelfde tijdsverloop. Nog drie wenschen van avond gedoopt te worden, en de broeders verwachten, dat meerderen deze verordening binnenkort zullen gehoorzamen.”

Ouderling FRED. PIEPER deelt het volgende mede:

Daar de vooruitgang van het werk des Heeren niet alleen in deze Zending, maar in alle landen, alsook de wonderbare wegen, die Hij tot verspreiding en bekendmaking der reddende waarheden

van het eeuwig en weder hersteld Evangelie van Jezus Christus in onze dagen kiest, een onderwerp van algemeen belang is, zoo zal ik hier eene kleine beschrijving laten volgen van de onderzanding, die wij in den laatsten tijd in België hebben opgedaan.

België is in uitgestrektheid een weinig kleiner dan Holland, maar in bevolking dit laatste een weinig overtreffende, daar deze omtrent 5½ millioen inwoners belooft. De groote meerderheid der bevolking is Roomsch-Katholiek, terwijl het overige gedeelte meest vrijdenkers, onder den naam van „Liberalen” zijn. Het kleine getal protestantsche sekten komt bijna niet in aanmerking. Het moet ons daarom niet verwonderen, dat het socialisme buitengewone afmetingen in dit land heeft aangenomen. Sedert eenige jaren zijn onze zendelingen in eenige der voornaamste steden van tijd tot tijd werkzaam geweest, om het in onze dagen herstelde Evangelie van Christus te verkondigen, maar daar het volk grotendeels onbekend is met de Schriften en weinig behoefte aan godsdienst heeft, intengedeel in eenen hoogen graad genotzuchtig is, zoo zijn er maar weinigen, die aan de roepstem gehoor willen geven. Wij hebben tegenwoordig eenige leden in de steden Antwerpen, Brussel en Luik, maar het is opmerkelijk, dat het tot nu toe voornamelijk Hollanders of Duitschers zijn geweest, welke de waarheid hebben aangenomen. Eerst in den laatsten tijd zijn wij, onder 's Heeren zegen, voorspoedig geweest de harten van eenige Belgen te bereiken en wel onder de Waalsche bevolking in de omstreken van Luik, en daar de Heer hierbij op wonderbare wijze heeft gewerkt, zal ik hier iets uit onze ondervinding laten volgen.

Op onze Conferentie in Maart werd ik geroepen weer een tijd in België te werken, en nadat ik onze leden en vrienden in Antwerpen en Brussel had bezocht en vergaderingen in 't Hollandsch en Duitsch met hen had gehouden, begaf ik mij naar Luik. Deze stad, welke heerlijk gelegen is aan den oever van de Maas, telt omtrent 175.000 inwoners, en is de hoofdplaats van het Waalsche gedeelte des lands. De Walen onderscheiden zich zeer van het grootste gedeelte der bevolking, de Vlamingen. Zij zijn een verstandig, ondernemend en werkzaam volk, waarvan de talrijke schoorsteenen der fabrieken en kolenmijnen in de omstreken van Luik, zoowel als de welonderhouden velden, een duidelijk bewijs leveren. Ofschoon de Walen onder elkander altijd de Waalsche taal gebruiken, zoo is de Fransche taal toch de officieele onder hen. Bijna de geheele Waalsche bevolking is katholiek, maar in de laatste jaren zijn eenige protestantsche sekten voorspoedig geweest, kleine vertakkingen hunner sekten onder hen te organiseeren.

Nadat Br. J. B. RIPPLINGER omtrent een jaar in Luik en omstreken had gewerkt, zonder vele vruchten van zijnen arbeid te zien, is hij eindelijk ook met eenige dezer protestantsche sekten en voornamelijk met de Baptisten, in aanraking gekomen. Een gedeelte hiervan had reeds lang erkend, dat verschillende leeringen dezer geloofspartij niet met het Woord Gods overeenkwamen en

den Heer gebeden, indien Hij ergens op de aarde eene kerk had, waar het Evangelie meer geleerd werd zooals het in den Bijbel stond, hun dit bekend te maken. Toen Br. RIPPLINGER tot hen kwam, erkenden zij direct, dat hij iets buitengewoons verkondigde, en toen hij van den tijd der Herstelling aller dingen sprak, zonden zij hem tot hunnen dominé, daar deze zoo dikwijls tot hen gepredikt had, dat deze tijd spoedig zou komen, denkende dat hij deze boodschap als eene zeer gewichtige zoude beschouwen. Maar inplaats van hem te ontvangen, verwierp hij hem, en toen de leden later toch meer van Br. RIPPLINGER's leeringen wilden hooren en de dominé zag, dat dit gevaarlijk voor hem zou kunnen worden, noodigde hij hem tot een openbaar debat uit. Ofschoon zij overeen waren gekomen, dat elk afwisselend 10 minuten zou spreken, zoo gaf de dominé onzen broeder nauwelijks eene gelegenheid iets te zeggen, zoodat zelfs de leden zijner kerk ontevreden er over werden, en nadat hij hem voor eenige minuten op de onwaardigste wijze had behandeld, verliet hij het huis, zijne leden verzoekende, hem te volgen. Maar toen hij aan de deur des huizes was aangekomen en bemerkte, dat niemand gehoor aan zijn verzoek gaf, zeide hij, dat elk zijner leden, die bij den „Mormoon” zou blijven, van zijne kerk afgesneden zou worden; deze bedreiging echter had juist zoo weinig uitwerking op die menschen, die naar waarheid, recht en gerechtigheid zoekende waren, als de eerste woorden. Nadat de predikant het huis had verlaten, heeft Br. RIPPLINGER eene goede vergadering met hen gehouden. De meeste dezer leden zijn afgesneden geworden en sedert dien tijd hebben die predikant en zijne adsisenten alles gedaan, wat zij konden, om Br. RIPPLINGER te verlagen en tegen te werken.

Wordt vervolgd.

De Boodschap aan deze Eeuw.

Een der belangrijkste geopenbaarde waarheden is, dat de Allerhoogste nooit toestaat, dat Zijne kinderen op aarde door eenige der groote gebeurtenissen, die de geschiedenis der wereld veranderen, overvallen worden, zonder hen eene waarschuwing te zenden: „Gewisselijk, de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijne verborgenheid aan Zijne knechten, de Profeten, geopenbaard hebbe.” (Amos 3:7.) Deze geopenbaarde waarheid schijnt door de Christenen heden bijna vergeten te zijn, want ofschoon millioenen eene omwenteling in de wereldaangelegenheden, meer omvattend dan eenige die voorbij zijn, verwachten, nochtans verbeiden zij geene Profeten om die te voorspellen; geene macht-hebbende afgezanten, die met de bijzondere autoriteit van den God die alles regeert, spreken.

Het punt in behandeling is door de gewijde geschiedenis genoegzaam opgehelderd. De wereld, vóór den zondvloed, werd vooruit gewaarschuwd en had 120 jaar om zich van de bedorven-

heid, welke het bevel tot verwoesting deed voortkomen, te bekeeren. Toen het oude verbondsvolk zich van de wegen des Heeren afwendde en het omverwerpen van den Staat noodzakelijk was, werd de verwoesting door bijzondere boodschappers voorspeld. Hoe lager het volk zonk, hoe ernstiger de verklaring en duidelijker de voorspellingen dezer mannen werden. Eindelijk werd de stem der profetie gedurende bijna vier eeuwen niet gehoord, doch het eigenlijke verwerpen van het Koninkrijk kwam niet voor en alear de Zone Gods zelf en na Hem Zijne uitverkorene afgezanten, hunne plechtige getuigenis, in betrekking tot aanstaande gebeurtenissen, hadden afegelegd. Dat het verwekken van Profeten in ieder groot tijdvak van de geschiedenis der menschenkinderen een welgegronde regel in de voorzienigheid Gods is, is door de gewijde geschiedenis met feiten bewezen. Zullen wij dan het daarstellen van het Koninkrijk Gods op aarde verwachten, zonder dat eerst eene bedeeling van geïnspireerde boodschappen het voorafgaat?

In het groot Profetisch Boek des Nieuwen Testaments wordt ons duidelijk gezegd, dat vóór het einde der tegenwoordige bedeeling, boodschappers zouden worden uitgezonden met een eeuwig Evangelie, zeggende tot elke natie, geslacht, taal en volk: God te vreezen omdat „de ure Zijns oordeels is gekomen” en tevens verklaren, dat het de plicht van allen is te aanbidden, niet het onbepaalde wezen van menschenlijke inzettingen, maar Hem, die de aarde maakte en de hemelen en de fonteinen der wateren — God — als beschreven door de geschiedenis der schepping dezer wereld; de boodschap zoude dan ook bevatten eene aankondiging van den val van „Babylon” en van de uitgieting der laatste oordeelen over de onbekeerden onder de menschen.

De boodschap van den Profet Jozef en zijne opvolgers, als ook van elken Ouderling in de kerk, neemt, wanneer die door het licht van, en in verband met deze profetieën des Nieuwen Testaments, beschouwd wordt, een beteekenis aan, welke niet te hoog kan worden gewaardeerd. „Bereid u, bereid u voor datgene, wat te komen is, want de Heere is nabij en de toorn Gods is ontstoken, Zijn zwaard is in de hemelen gewasschen en het zal op de inwoners der aarde vallen en de arm des Heeren zal geopenbaard worden.” (Boek Leer. en V. 1:12—14.)

Dit is het merg van de boodschap tot het tegenwoordig geslacht. „De Ure des oordeels is gekomen!” Daar is geen zaligheid dan alleen in het onderhouden van „de geboden des Heeren en het geloof van Jezus.” (Openb. 14:12.)

Bewijzen, betreffende de echtheid en waarheid dezer boodschap, vermeederen dag aan dag. Menschenlijke wetten schijnen onmachtig, de overstroming van misdad, welke de maatschappij aan elke hand bedreigt, te doen ophouden.

Kan het feit overwogen worden, zonder de sterke overtuiging te brengen, dat, hetzij door goddelijke tusschenkomt, de slotsom zal zijn, zelfs in landen, die op vele kerken en eene Christenbe-

volking roemen, een zedelijke toestand, gelijk met dien, welke in de wereld bestond vóór den zondvloed? Ook de natuur, alsof zij ongeduldig ware, over het uitstel, hetwelk hare machten nog verhindert, de aarde schoon te vegen van de ontzettende last van zonde, welke hare schoone oppervlakte bedekt, is in beweging. De politieke toestand, als men die overziet, lijkt veel op datgene, door den Openbaarder beschreven. (Openb. 16:11, 15).

De weg wordt thans geopend voor de „koningen van den opgang der zon.” De geest van heidendom, de Roomsche heerschappij en het Mohamedanisme of, zooals de profetische taal het zegt, „de draak”, „het beest”, en de „valsche profeet” — is in een min of meerdere mate onder „de koningen der aarde en de geheele wereld” openbaar en de uitkomst kan niet anders zijn dan het voorspelde. Voor elkeen, die in de bedwelmende invloeden der wereld niet betrokken is, zijn deze dingen van groot belang. „Zalig is hij, die waakt en zijne kleederen bewaart, opdat hij niet naakt wandelt, en men zijne schaamte niet zie.” (Openb. 16:15). *Deseret News*.

Utah-Nieuws.

(Ontleend aan Staats-Couranten).

Het kerkelijk eigendom, hetwelk de Regeering der Ver. Staten enkele jaren geleden in bezit nam, zal binnenkort aan de oorspronkelijke en wettelijke bezitster, de Kerk, worden teruggegeven. Alles wat nu noodig is om dit tot stand te brengen, zijn enkele details. De Griffier van het Staats-Gerechtshof werd als examiner aangesteld, om de rekeningen van den ontvanger na te gaan en een ver-lag daarvan in te dienen. Zoodra dit werk volbracht is, zal het Staats-Gerechtshof het door het Hoogst Gerechtshof der Ver. Staten voorgeschreven bevel nitvaardigen, en het Kerkelijk eigendom, hetwelk omvat: het Tiendenkantoor, het Gardohnis, het Geschiedschrijverskantoor en Landerijen, zal wederom in het bezit der Kerk zijn.

De Joangelingsvereniging van de vertakking *Cache*, heeft een standbeeld ter herinnering aan Ouderl. JOH. D. GIBBS, die met Ouderl. BERRY in 1884 te Can: Creek Tennesseer, terwijl hij op zending naar de Zuidelijke Staten van Amerika was, den marteldood onderging, opgericht. Dit zal worden ingewijd en geplaatst op zijn graf op het kerkhof te Paradise

Overleden.

Braat, Nellie, dochter van Broeder Cornelius A. Braat, geboren te Rotterdam den 29 April 1892, is te Groot-Ammers bij Schoonhoven, den 12 Juni 1896 overleden.

I N H O U D:

Predicatie door Pres. J. F. SMITH . . .	Blz. 17	De Zending hier en elders . . .	Blz. 28
Statistiek betreffende Zondagsscholen. . .	„ 23	De boodschap aan deze eeuw . . .	„ 30
Oordeelt niet	„ 24	Utah-Nieuws	„ 32
Conf. der Nederl. Zending	„ 27	Overleden	„ 32

Uitgave van GEO. S. SPENCER, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.